

те, кои-то са бѣха раздѣлили на двѣ части, и нѣкои бѣха откѣмъз бѣдѣмѣва стѣрна, кого-то извади царь Александаръ, чича на Константина, и постаки пакъ Нѣколаа; и други бѣха отъ стѣрна-та Нѣколаева, зато повыка патріархъ-атъ Нѣколаа съ неговы-те, и ги наговори, да согласатъ, и да простатъ отецъ-атъ мѣ послѣ смѣръть-тѣ за четвероженіе-то, па да направатъ общо решеніе, за да не послѣдѣва занарешъ тѣкова нѣщо, и са събра соборъ въ Константинополь въ лѣто отъ Хрїста декетстотань и двадесать и едно, на Іюлій мѣсецъ, въ кой-то изложиха именѣмъ тѣ книгъ на соединеніе-то, въ конъ-то опредѣлиха, да не дерзни никой, да са жени четвертый пѣть, а кой-то дерзни, да направи това, да е за всегда изверженъ, и да са именѣва тѣкѣвъ; троеженіе-то да е прощено на онѣа, кои-то иматъ дѣца; кои-то съ обаче вътрѣ въ четиридесатѣхъ години, и нематъ дѣца, да иматъ дозволеніе за третый бракъ, обаче да са не причеставатъ отъ таинства-та петь години.

Глава. 86.

За обрѣщеніе-то на Нормандитѣ.

Кога царѣваше Каролъ простый въ Галлію, Нормандитѣ, народъ воинственный, имѣючи князь Роллона, гравителствѣваха епархіи-те мѣ; а Каролъ за да са успокои отъ нападеніе-то на непріятелитѣ, реши да направи трактатъ съ Роллона, да мѣ